

نامه سرگشاده

به مادران همسران، خواهران و دختران اهل قدرت در ارتش‌های مسلمانان!

(ترجمه)

این نامه‌ای است از زنان رنج‌دیده امت اسلامی که به شما، مادران افسران و سربازان ارتش‌های مسلمانان و همسران و خواهران شان ارسال می‌شود. آن‌ها پس از الله سبحانه و تعالی، امیدها را برای توقف جنگ وحشیانه علیه غزه و آزادسازی سرزمین مبارک فلسطین به دوش می‌کشند.

ما شما را خطاب قرار داده و این نامه سرگشاده را برای تان می‌نویسیم؛ زیرا شما تأثیر و ارتباط مستقیمی با فرزندان، همسران و برادران خود از افسران و سربازان ارتش‌های مسلمانان دارید. با امید این که کلمات ما به قلب‌ها و گوش‌های شما برسد و آن‌ها را ترغیب و تشویق کنید تا به یاری برادران و خواهران خود در غزه و سراسر فلسطین بشتابند.

این نامه‌ای است که به شما می‌نویسیم تا شما را به عنوان محرک و تشویق‌کننده‌ای برای آن‌ها معرفی کنیم تا مکلفیت خود را در حفاظت از فرزندان این امت و دفاع از آن‌ها در برابر هر آنچه که امنیت و زندگی‌شان را تهدید می‌کند، انجام دهند.

ما به شما خطاب می‌کنیم تا به نقش بزرگی که الله سبحانه و تعالی به شما سپرده است، توجه کنید؛ چرا که شما مربیان، همسران و خواهرانی هستید که می‌توانید آن‌ها را به سرعت به یاری مستضعفان این امت در هر کجای دنیا ترغیب و حمایت کنید تا قهرمانانی شوند که جان خود را برای دفاع از دین‌شان فدا کنند و پرچم آن را در برابر ظالمان و دشمنان به اهتزاز درآورند.

ما ایمان و حب تان را نسبت به دین و امت تان می‌ستاییم و ما یقین داریم که شما از این وضعیت رنج می‌برید و قلب‌های تان به خاطر جنایات و نسل‌کشی‌هایی که بر سر برادران تان می‌آید، می‌شکند. بر این اساس، از شما می‌خواهیم فرزندان، پدران و برادران تان را به اقدام وادارید تا به تکالیف خود در دفاع از سرزمین‌های اسلامی و حرمت و مقدسات آن‌ها پرداخته و از خون و آبروی مسلمانان دفاع کنند.

ما هیچ شکی نداریم که شما به خاطر آنچه مشاهده کرده‌اید و به خاطر استغاثات زنان و فریادهای کودکان، اشک ریخته‌اید و قطعاً از ظلم‌های رژیم صهیونیستی و هم‌پیمانانش خشمگین هستید. شما ناراضی هستید از آنچه بر خواهران تان می‌گذرد و آرزو می‌کنید که کاش می‌توانستید به یاری و حمایت آن‌ها بشتابید و آسیب دشمن را از آن‌ها دور کنید. اما شما قادر به این کار نیستید؛ زیرا مسئله به اهل قدرت وابسته است که همان فرزندان، پدران و برادران شما هستند. شما می‌توانید با تشویق آن‌ها به خروج از پناهگاه‌ها و انجام نقش واقعی‌شان، به یاری خواهران تان بشتابید.

ای خواهران عزیز! ما این نامه را به شما از منطق عقیده اسلامی می‌نویسیم؛ عقیده‌ای که ما و شما و خویشاوندان تان در ارتش‌های مسلمانان به آن باورمندیم. این عقیده مؤمنان را برادر یکدیگر خوانده و بر مسلمان واجب می‌کند که به یاری برادر مسلمانش بشتابند. الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ [توبه: 14]

ترجمه: ای (مؤمنان)! با آن کافران بجنگید تا الله آنان را با دست شما عذاب کند و خوارشان دارد و شما را برایشان پیروز گرداند و (با فتح و پیروزی مؤمنان بر کافران) سینه‌های اهل ایمان را شفا بخشد (و بر دل‌های زخمی ایشان مرهم نهد و درد دیرینه‌ی اذیت و آزار کفار را از درون آنان بزدايد).

چگونه ممکن است کسی که سلاح به دست دارد و بر آن آموزش دیده است، دعوت الله سبحانه و تعالی و پیامبرش را پاسخ ندهد؟ این وظیفه و مکلفیتی است که الله سبحانه و تعالی به او محول کرده است. اگر فرزندان، پدران، همسران و برادران شما برای چنین روزهایی به ارتش نپیوسته‌اند، پس برای چه روزی پیوسته‌اند؟ و اگر این صحنه‌ها و جنایات در آن‌ها غیرت و مردانگی را بر نییگیزاند، پس چه نوع صحنه‌هایی می‌تواند آن‌ها را به قیام وادارد؟

این عقیده‌ی ما، عقیده‌ی است که دوستی و یاری رساندن را مختص به الله سبحانه و تعالی و بندگان مؤمنش گشتانده و برائت از کافران و یاران شان را واجب می‌سازد. ما شما را به الله سبحانه و تعالی قسم می‌دهیم که نقش خود را به درستی ایفا کنید و خویشاوندان تان در ارتش را به اطاعت از الله و پیوستن به صفوف دین و امت خود ترغیب کنید و از حکام خائن برائت جسته و از دستورات آن‌ها که شما را از یاری برادران مستضعف‌تان در غزه و جاهای دیگر بازداشته است، سرپیچی کنید؛ زیرا این دستورات شما را مجبور به استفاده از سلاح علیه هم‌نژادان و برادران تان در مناطقی مانند سودان کرده و یا در جنگ‌های نیابتی به نفع مستعمره‌نشینان خارج از کشور، هم‌چون اقداماتی که اردوغان در لیبی و امارات و عربستان در یمن انجام داده‌اند، مشغول می‌گرداند.

به آن‌ها یادآوری کنید که هیچ طاعتی برای مخلوق در معصیت خالق جائز نیست و این حکام در روز قیامت از شما بیزاری جسته و به شما هیچ کمکی نخواهند کرد، چنان‌که الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ * وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ﴾ [بقره: 166 - 167]

ترجمه: در آن هنگام که (رستاخیز فرا می‌رسد و پیروان سرگشته از رهبران گمراه‌کننده می‌خواهند که رستگارشان سازند و) رهبران از پیروان خود بیزاری می‌جویند (و نسبت به آنان اظهار ناشناسی و بیگانگی می‌کنند) و عذاب را مشاهده می‌نمایند و روابط (و پیوندهای مودت و محبتی که در دنیا میان شان بود) گسیخته می‌گردد (و دست شان از همه جا کوتاه می‌شود). و (در این موقع) پیروان می‌گویند: کاش بازگشتی (به دنیا) می‌داشتیم تا از آنان بیزاری جوئیم، همان گونه که آنان (امروزه) از ما بیزاری جستند (و ناآشنایمان نامیدند. آری) این چنین الله کردارها شان را به گونه‌ی حسرت‌زا و اندوهباری نشان ایشان می‌دهد و آنان هرگز از آتش (دوزخ) بیرون نخواهند آمد.

ای مادران، همسران، دختران و خواهران سربازان و افسران ارتش‌های مسلمانان! ما می‌دانیم که هر یک از شما نگران نزدیکان خود هستید و آرزوی خیر برای آن‌ها داشته و کوچک‌ترین ضرری را برای شان روا ندارید؛ پس آن‌ها را به عمل وادارید و از عذاب الله سبحانه و تعالی بترسانید؛ عذابی که ممکن است بر آن‌ها نازل شود و در دنیا و آخرت از یاری بازماند؛ اگر به ترک نصرت زنان، کودکان، پیرمردان و مردان در غزه و دیگر نقاط سرزمین مبارک ادامه دهند. رسول الله ﷺ می‌فرماید:

«مَا مِنْ أَمْرٍ يَخْذُلُ أَمْرًا مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ تُنْتَهَكُ فِيهِ حُرْمَتُهُ، وَيُنْتَقَصُ فِيهِ مِنْ عَرْضِهِ، إِلَّا خَذَلَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ فِيهِ نَصْرَتَهُ. وَمَا مِنْ أَمْرٍ يَنْصُرُ مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ يُنْتَقَصُ فِيهِ مِنْ عَرْضِهِ، وَيُنْتَهَكُ فِيهِ مِنْ حُرْمَتِهِ، إِلَّا نَصَرَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ نَصْرَتَهُ» (رواه أحمد وأبو داود)

ترجمه: هیچ‌کسی مرد مسلمانی را در جایی که حرمتش نقض می‌شود و آبرویش در خطر است، رها نمی‌کند، مگر این‌که الله نیز او را در جایی که به یاری‌اش نیاز دارد، رها می‌کند. و هیچ‌کسی به یاری مسلمانی در جایی که آبرویش در خطر است و حرمتش زیر پا گذاشته می‌شود، نمی‌شتابد، مگر این‌که الله نیز در جایی که به یاری‌اش نیاز دارد، او را یاری می‌کند.

ای خواهران! دست‌های خویشاوندان خود در ارتش را بگیرید تا نام‌های خود را در صفحات عزت دنیا و آخرت ثبت کنند؛ نام‌هایی که با سعد بن معاذ و اسید بن حضیر، که پیامبر را یاری کردند و به دعوت او پاسخ دادند و به برپایی دولت اسلام کمک کردند، نوشته شود.

آن‌ها را تحریک کنید تا انصار این زمان باشند و نام‌های شان در صفوف رهبران بزرگ مانند: المعتمم و محمد بن قاسم و دیگرانی که به ندای مستضعفان و استغاثات شان پاسخ دادند، نوشته شود. نام‌های شان باید در صفوف فاتحان و آزادکنندگان مسجد الاقصی، جایی که پیامبرشان به آنجا سفر کرده و قبله اول شان بوده است، ثبت شود، در کنار عمر بن خطاب و صلاح‌الدین ایوبی. نام‌های شان باید در صفوف کسانی باشد که بشارت‌های پیامبر ﷺ و وعده‌های رب العالمین را درباره خلافت، تمکین، مبارزه با یهود و ورود اسلام به هر خانه‌ای به حقیقت تبدیل کردند، همان‌طور که فتح قسطنطنیه به دست محمد فاتح تحقق یافت.

ای مادران، همسران، دختران و خواهران سربازان و افسران ارتش‌های مسلمانان! شایسته است که شما در برابر نزدیکان تان موضعی قاطع بگیرید و آن‌ها را به یاری اسلام و مسلمانان فراخوانید؛ حرکتی که رضایت الله سبحانه و رسولش و مؤمنان را جلب کند. ما به وجود بذره‌های خیر در وجود شما و آن‌ها باورمندیم. امت اسلام زاینده است و از دل آن، فرزندان مخلص و غیرت‌مند متولد می‌شوند که به اذن الله سبحانه و تعالی، خیر و برکت زیادی را به ارمغان خواهند آورد.

این پیام ما به شماست! پروردگارا! ما ادای مسئولیت کرده و پیامت را رساندیم، تو شاهد باش!

بخش زنان دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

شماره صدور: 026 / 1446هـ.

18 ربیع الاول سال 1446هـ.ق.

21 سپتمبر سال 2024م.

مترجم: محمد مزمل